

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/136/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120204002
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5120204002.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobkyne: Ing. Q. O., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom: Z. XXX, XXX XX Z., právne zastúpená: JUDr. Mária Padalová, advokátka, so sídlom G.. M. R. Z. X, XXX XX J., proti žalovanému: Ing. O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, XXX XX Z., právne zastúpený: Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s.r.o., so sídlom Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 498, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, v konaní o návrhu žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného Uznesením č.k. 41C/26/2020-27 zo dňa 30.03.2020, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 41C/26/2020-191 zo dňa 03.08.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žalobkyni **p r i z n á v a n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol, žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného súdom uznesením č.k. 41C/26/2020-27 zo dňa 30.3.2020 sa žalovaný ohradil voči tvrdeniam žalobkyne uvádzaný v ňou podaných trestných oznámeniach a trestnom oznámení jej matky. Za týranú osobu označil žalovaného s tým, že protiprávneho konania sa voči nemu dopúšťala nielen žalobkyňa, ale i jej rodičia s cieľom účelovo kriminalizovať jeho osobu, svoje oznámenia použiť za účelom nariadenia neodkladného opatrenia. Doložil súdu nahrávky, z ktorých mal vyplývať psychický nátlak na osobu žalovaného, s cieľom vyprovokovať ho k verbálnemu alebo neverbálnemu útoku, očierniť jeho osobu v očiach maloletých detí. Doložil aj potvrdenie Obvodného oddelenia PZ Žilina - okolie o tom, že všetky trestné oznámenia, ktoré uvádzala žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, boli preskúmané a vyhodnotené ako konanie, ktoré nenapĺňa skutkovú podstatu trestného činu a vec bola postúpená na priestupkové konanie. Žalovaný predložil súdu oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu zo dňa 14.4.2020 doručené Okresnej prokuratúre Žilina, potvrdenie zo dňa 16.4.2020, ďalej predložil CD (prílohová obálka spisu). Žalobkyňa súdu doručila podanie s označením Oznámenie skutkových okolností v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 29.5.2020, ktorého prílohou pod číslami 6 a 7 boli Oznámenia o podozrení z trestného činu, ktoré sa týkali údajnej vôle žalovaného vstúpiť do domu strán sporu a porušenia uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Súd bol mailovou formou dožiadaný povereným príslušníkom OO PZ Žilina - okolie o oznámenie právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia z dôvodu skráteného vyšetrovania vo veci prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktoré je vedené pod ČVS:ORP-537/ZO-ZA-2020 (č.l. 88 spisu). Pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia prvoinštančný súd vychádzal z návrhu, zohľadnil obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín. Uviedol, že predmetné neodkladné opatrenie

nariadil z dôvodu, aby zabránil prípadnému útoku žalovaného na žalobkyňu a ich deti, ktoré bolo možné vzhľadom na žalobkyňou opísané doterajšie správanie sa žalovaného očakávať. Zo skutočností uvádzaných žalobkyňou o snahe žalovaného vstúpiť do nehnuteľnosti, z užívania ktorej bol predmetným neodkladným opatrením vylúčený, je zrejmé, že ku konfliktom medzi žalobkyňou a žalovaným dochádza naďalej. Žalovaný tvrdenie žalobkyne, že sa z predmetnej nehnuteľnosti nevysťahoval, nepoprel. Ani postúpenie predmetných trestných oznámení žalobkyne z príslušného odboru polície na obvodný úrad nevytvorilo o tom, že sa skutočnosti uvádzané v jednotlivých podaniach skutočne nestali. Návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol, majúci za to, že dôvody nariadenia neodkladného opatrenia nepominuli. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a žalobkyňa priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalovaný v odvolaní proti uzneseniu prvoinštančného súdu vytýkal, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal dôkazmi predloženými žalovaným a dôkazmi, ktoré navrhoval vykonať. Keby si vypočul CD nosič, zistil by, že práve žalovaný je cieľom útokov žalobkyne a jej rodičov. Tento dôkaz bol pripustený a vykonaný v rámci priestupkového konania. Na jeho základe bolo voči žalobkyňi a jej rodičom začaté priestupkové konanie, o čom však žalovaný dôkaz nemá. Žalovaný 2.9.2020 prevzal rozhodnutie priestupkového orgánu, ktorým zastavil konania voči žalovanému, ktorý riešil trestné oznámenia žalobkyne zo dňa 29.12.2019 a 30.12.2019. Ide o trestné oznámenia, na základe ktorých súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému vstup do nehnuteľnosti. Žalovaný pre správanie žalobkyne a jej rodičov bol nútený vyhľadať psychologickú pomoc. Ako dôkaz predložil správu od MUDr. N. C., ktorej služby ambulantne využil. Predpokladom pre zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia je aj preukázanie, že neboli splnené podmienky pre jeho nariadenie. Zastal názor, že v súčasnosti sú súdu nielen osvedčené, ale aj dokázané tvrdenia žalovaného, že nebol dôvod na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým mu bol znemožnený vstup do nehnuteľnosti. Rozhodnutie prvoinštančného súdu je založené len na tvrdeniach žalobkyne, čím hrubo porušil právo žalovaného na spravodlivý proces, keď rozhodol arbitrárne, bez riadneho odôvodnenia svojho rozhodnutia. Záver, že dôvody nariadenia neodkladného opatrenia nepominuli a že žalovaný sa naďalej dopúšťa násilia voči žalobkyňi, bez ďalšieho zdôvodnenia je nepostačujúci, vzhľadom i na to, že niektoré trestné oznámenia žalobkyne skončili zastavením konania. Je zrejmé, že i v ostatných konaniach, v ktorých doposiaľ nebolo rozhodnuté, bude dosiahnutý podobný výsledok. Žalovaný bol v dôsledku nespravodlivých obvinení žalobkyne z násilia voči jej osobe a deťom nútený opustiť spoločný rodinný dom, nájsť si náhradné ubytovanie a dokazovať všetkým svoju nevinu. Odvrhnutý deťmi, ktoré sú pod silným vplyvom žalobkyne, rieši svoje psychické problémy vyvolané jej správaním. Žalobkyňa žalovanému rozvrátila život, vážne narušila vzťahy s jeho deťmi, úmyselne ho vykreslila ako násilníka. Napriek tomu neriešila vysťahovanie žalovaného z rodinného domu žalobou vo veci samej. Pokiaľ i súd viazal účinnosť neodkladného opatrenia na právoplatnosť konania o rozvode manželstva, doposiaľ vo veci rozvodu manželstva nebol vytýčený termín pojednávania a žalobkyňa odmieta so žalovaným riešiť otázku uzavretia rodičovskej dohody, resp. otázku zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, ku ktorej má žalovaný zákaz vstupu. Zároveň vyslovil obavu, že žalobkyňa bude obštrukciami odďaľovať konanie o rozvod, na ktoré naviazala aj riešenie stavu ohľadom rodinného domu, a teda jeho vstupu do nehnuteľnosti. Všetky tieto veci vypovedajú samostatne aj vo vzájomnej súvislosti o úmysle žalobkyne spraviť zo žalovaného násilníka a kriminálnika a odtrhnúť ho od spoločných detí a doslova mu zničiť život. Ako manželia sú v rozvode konaní, rodinné konflikty sú spormi medzi rovnocennými stranami = manželmi, čo nemožno považovať za násilie v zmysle ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) CSP. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo 10/2012, v ktorom konštatoval, že „konflikt“, v ktorom sa stretnú rovnocenné strany, nie je násilím. Žiadal preto odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu zrušiť, zároveň žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného označila ním uvedené tvrdenia v podanom odvolaní za zavádzajúce, účelové. K predloženým CD nosičom uviedla, že nikdy žalovanému ani ona a ani jej rodičia nedali súhlas k nahrávaniu a následne k zverejneniu vytvorenej nahrávky. O priestupkových konaniach doposiaľ neboli vydané právoplatné rozhodnutia, kde by priestupkový orgán uznal rodičov žalobkyne za vinných. Poprela, že by žalovaný bol cieľom útokov žalobkyne a jej rodičov, naopak, žalobkyňa sa bála chodiť do domu sama z obavy napadnutia čoraz viac agresívnym manželom, ktorý v tom čase intenzívne popíjal. Pri jednej takejto návšteve v rodinnom dome 10.1.2020 žalovaný matku žalobkyne prudko strčil, ona spadla na zem na chrbát, obe deti videli, ako ich otec napadol starú matku. Naposledy bola žalobkyňa s matkou v rodinnom dome 6.3.2020, kedy ich žalovaný fyzicky

napadol, obe násilím vyhodil. Popis oboch udalostí je popísaný v oznámení na polícii zo dňa 24.1.2020 a 9.3.2020. Podľa predloženej správy od Mgr. N. C. žalovaný prvýkrát navštívil psychologickú ambulanciu 4.12.2019, to znamená, že najprv vyhľadal pomoc u psychológa a až následne začal pociťovať sériu opakovaných psychických nátlakov počnúc od 6.12.2019, ktoré mu mali spôsobovať žalobkyňa a jej rodičia. Týral celú rodinu, navodzoval napätú situáciu v rodine, čo mu slúžilo k umelému vyvolávaniu konfliktov, ktoré potreboval ako dôvod k rozvodu. Žalobkyni a deťom oznámil, že sa chce rozvieť, až 29.12.2019 a dôvody na rozvod si vyrábal postupnou manipuláciou (vyrábanie nahrávok a podobne). Pokiaľ i priestupkový orgán priestupkové konanie voči žalovanému zastavil, ani z jedného rozhodnutia nevyplýva, že by nebolo konštatované, že sa skutok nestal, pričom svedkom o tom, že sa skutok stal, je aj list, ktorý dcéra Q. O. zaslala otcovi Ing. O. O., ktorý je súčasťou spisu 37P/1/2020. Okresná prokuratúra Žilina v uznesení sp. zn. 1Pn/20/5511/3 zo dňa 27.7.2020 podozrenie z prečinu marenia úradného rozhodnutia žalovaného síce zamietla, avšak v odôvodnení uviedla, že s poukazom na vykonané dokazovanie je zrejmé, že žalovaný síce formálne naplnil znaky už vyššie uvedeného prečinu, avšak vzhľadom na spôsob vykonávania činu, ktorý bol popísaný a jeho následky, je nebezpečenstvo predmetného činu nepatrné. K tvrdeniu žalovaného v súvislosti s otázkou maloletých detí uviedla, že obe sú choré na poruchu príjmu potravy, žalovaný im žiadnym spôsobom nepomáhal. Od 10.12.2019 do 25.4.2020 ani raz deti nenavštívil, neprišiel sa opýtať na ich zdravotný stav. Pokiaľ vypisoval cez právniku sms správy, aby mu poskytla informácie o zdravotnom stave detí a lekárske správy, toto žalobkyňa odmietla. Žalovaný ani cez vianočné, polročné a jarné prázdniny maloleté deti nenavštívil, komunikoval len cez sms správy. Pri prvej návšteve 20.6.2020 otec deťom vyčítal, že mu nezagratulovali na 50-te narodeniny. Cez prázdniny otec ani raz deťom nenavrhol, že ich zoberie na výlet, resp. aspoň na dovolenku na Slovensku, z okruhu detí sa vyčlenil sám svojím nezaujmom a ignoráciou. Uviedla, že jej snaha o mimosúdne rokovanie, podávanie návrhov zo strany žalovaného bola vždy odmietnutá, sama podala návrh na mimosúdne usporiadanie a zrušenie podielového spoluvlastníctva. Do dnešného dňa jej žalovaný neodpovedal, teda mu nejde o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu, ale len o to, aby si zabezpečil vstup. Žalovaný, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno, nepreukázal, že odpadli dôvody na zrušenie neodkladného opatrenia. Ku konfliktom medzi žalovaným a žalobkyňou dochádza naďalej. Jeho snaha vstúpiť do nehnuteľnosti, z užívania ktorej bol vylúčený, napovedá tomu, že konflikty pretrvávajú, že sa z nehnuteľnosti nevysťahoval. Žiadala preto odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom podaného odvolania a jeho dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaní napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, stotožniac sa s jeho odôvodnením podľa § 387 ods. 2 CSP, potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, pokiaľ návrh žalovaného na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia zamietol.

6. Z ust. § 34 Civilného sporového poriadku vyplýva, že súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Z dôkazov tak ako tvoria obsah súdneho spisu bolo jednoznačne preukázané, že dôvody, pre ktoré došlo k nariadeniu neodkladného opatrenia nepominuli, a to i napriek tomu, že žalovaný v prílohe odvolania doložil rozhodnutie správneho orgánu, Okresného úradu Žilina, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov zo dňa 27.8.2020, ktorým bolo správne konanie vo veci spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči žalovanému za skutky, ktorých sa mal dopustiť 10.10.2019 a 29.12.2019 zastavené.

7. Z ust. § 329 ods. 2 CSP vyplýva, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, čo znamená, že odvolací súd na predmetné rozhodnutie správneho orgánu doložené žalovaným ako príloha podaného odvolania prihliadať nemohol.

8. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný súdom nariadené neodkladné opatrenie nerešpektoval, po jeho prevzatí sa dobrovoľne z rodinného domu neodšťahoval, v rozpore s uznesením súdu i po vysťahovaní chcel do domu vstúpiť, poškodil zámok, ktorý sa nedal zamknúť. Pokiaľ i predložil CD nahrávky, žalobkyňa ani jej rodičia nikdy nedali súhlas k tomu, aby ich nahrával, resp. tieto nahrávky zverejnil. Zistenie žalobkyne o tajnom nahrávaní viedlo ešte k väčším manželským nezhodám, rozporom.

Prvostupňový súd správne uviedol, že žalobkyňa žalovaným vyhotovené nahrávky nikdy nepočula, nie je zrejmé k akému obdobiu sa viažu, ani či ide skutočne o hlas žalovanej, či sú tieto nahrávky autentické.

9. Za podstatné odvolací súd považoval, že žalovaný tvrdenie žalobkyne, že sa z predmetnej nehnuteľnosti nevysťahoval ani v jednom podaní nepoprel. Pokiaľ i uvádzal, že žalobkyňa má akékoľvek snahy žalovaného o mimosúdne vyriešenie otázky zrušenia podielového spoluvlastníctva žalobkyňa jeho tvrdenie vyvrátila listom adresovaným žalovanému prostredníctvom ním zastupovanej advokátskej kancelárie, ktorou ho vyzvala na mimosúdne vysporiadanie podielového spoluvlastníctva.

10. Vychádzajúc potom z obsahu spisu, z dôkazov predložených či už žalobkyňou alebo žalovaným, ich vyjadrení, jednotlivo alebo vo vzájomných súvislostiach i odvolací súd dospel k záveru o tom, že dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd zakázal žalovanému vstup do označených nehnuteľností naďalej trvajú. Žalovaný totiž ani v jednom z podaní tvrdenia žalobkyne o fyzickom, resp. psychickom týraní jej osoby a zásahu do jej osobnej integrity nepoprel. Poukazoval iba na skutočnosť, že o trestných oznámeniach podaných žalobkyňou policajný, resp. správny orgán doposiaľ nerozhodol. Za nie bez významu odvolací súd považoval tiež dodať, že neodkladné opatrenie nebolo možné viazať iba na skutky, ktorých sa žalovaný mal dopustiť 10.10.2019 a 29.12.2019, o ktorých bolo správne konanie zastavené, naopak, pri nariadení neodkladného opatrenia prvoinštančný a odvolací súd vychádzali predovšetkým z lekárskeho potvrdenia o vyšetrení z urgentného príjmu a hlásenia o úraze zo dňa 6.3.2020, z ktorého bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný žalobkyňu fyzicky napadol a spôsobil jej zranenia s dĺžkou liečenia predbežne 7 dní. Z jednotlivých podaní, či už žalobkyne alebo žalovaného vyplýva, že napäté vzťahy naďalej pretrvávajú. Žalovaný sa viackrát pokúsil o násilný návrat do nehnuteľnosti, do ktorej mu bol zakázaný vstup súdom, v nadväznosti na čo odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu stotožniac sa s jeho odôvodnením ako správne, postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, v nadväznosti na čo jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 255 ods. 1 v súvislosti s ustanovením § 262 ods. 1 CSP v plnom rozsahu.

12. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.
(§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
  - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
  - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
- Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)